

ŻYCIE WANGELIA

II NIEDZ. WIELKIEGO POSTU, *B* Mk 9,2-10 * 28.02.2021

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam się przemienił wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe, tak jak żaden na ziemi folusznik wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Nie wiedział bowiem, co powiedzieć, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie!» I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy „powstać z martwych”.

Przemiana naszego życia nie powinna rozpoczynać się nie na poziomie racjonalnym, ale przede wszystkim duchowym. Racjonalność jest dobra do jakiegoś czasu, ale potem sami czujemy, że potrzeba czegoś więcej. Wiara potrafi działać cuda i wtedy dzieją się rzeczy o których nawet nie śnimy. Zmiana naszego paradygmatu myślenia jest możliwa, jeśli uwierzymy, że na świecie jest więcej, niż tylko my sami... Jezus przemienia się wobec uczniów. To doświadczenie zmieniło ich dotychczasowe rozumowanie, bo zobaczyli więcej niż, umysł mógł pojąć. Przemiana zaczyna się w naszym sercu. Kiedy otwieram moje serce, zawieram je Temu, który mnie stworzył. Staję się wtedy kompletnie bezbronny i jednocześnie otwieram serce na coś nowego. Jest to otwarcie na czułość, życie, prawdę, dawanie i branie, słuchanie, ale i nasza odpowiedź... (M.H.).

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Od czego zacząć przemianę naszego serca? Dlaczego wiara potrafi działać cuda? Dlaczego warto otworzyć nasze serce?

Do wykonania: Wszystko zrobię, by przejść obronną ręką przez wszystkie mielizny życia, a także pomóc innym. Będę też pamiętał, iż słaby jest człowiek i łaska Boża jest mu bardzo potrzebna.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

02.03 (wtorek) Wspomnienie św. Agnieszki, księżnej

Była najmłodszą córką króla Czech Przemysława Ottokara I i córki króla Węgier Konstancji. Planowano wydać ją za jednego z synów Henryka Brodatego, w związku z czym w 1216 r. wyjechała do Trzebnicy. Małżeństwo to nie doszło jednak do skutku. Podobnie późniejsze plany wydania jej za syna cesarza Fryderyka II również nie zostały zrealizowane. Następnie planowano wydać ją za samego cesarza Fryderyka II. Agnieszka zwróciła się jednak do papieża Grzegorza

IX, w efekcie czego dostała wolną rękę co do dalszego życia i poświęciła się dobroczynności oraz pobożnym praktykom. Około 1233 r. ufundowała w Pradze szpital i pomogła utworzyć przy nim Zakon Krzyżowców z Czerwoną Gwiazdą oraz ufundowała klasztor klarysek (zwany czeskim Asyżem), do którego później wstąpiła. W 1234 r. złożyła śluby zakonne. Zdarzenie to odbiło się szerokim echem w ówczesnej Europie. Utrzymywała kontakt listowny ze św. Klarą z Asyżu i papieżem. Beatyfikacji dokonał Pius IX w 1874 r. Jan Paweł II kanonizował ją razem z bratem Albertem Chmielowskim w 1989 r.

04.03 (czwartek) Święto św. Kazimierza, królewicza

Kazimierz Jagiellończyk, którego w 1602 roku papież Klemens VIII ogłosił świętym, urodził się 3 października 1458 roku na Wawelu w Krakowie, jako syn Kazimierza Jagiellończyka i Elżbiety Rakuszanki. Wychowawcami królewicza byli Jan Długosz i Stanisław Szydłowiecki, a do bierzmowania przygotowywał go św. Jan Kanty. Od najmłodszych lat Kazimierza cechowała niezwykła pobożność, roztropność i wrażliwość na ludzką biedę. Prowadził ascetyczny tryb życia, którego nie zmienił nawet podczas ciężkiej choroby płuc. W lutym 1484 roku nastąpiło znaczne pogorszenie jego zdrowia, a 4 marca, na początku Wielkiego Postu, królewicz zmarł w wieku 26 lat. Pogrzeb odbył się w Wilnie, a ciało zostało złożone w kaplicy Najświętszej Maryi Panny katedry św. Stanisława. Zaraz po śmierci grób Kazimierza stał się miejscem licznych pielgrzymek z Litwy i Korony. Starania o kanonizację podjął w 1487 roku biskup wileński Wojciech Radziwiłł przy poparciu brata Kazimierza – króla Zygmunta I Starego. Biografię Kazimierza, wraz z opisem cudów, mających miejsce dzięki jego wstawiennictwu, napisał biskup Zachariasz Ferreri, legat papieski wysłany do Wilna w celu przygotowania kanonizacji Kazimierza. Niestety przesłane do Rzymu akta procesu kanonizacyjnego zaginęły i dopiero w 1602 roku został ogłoszony świętym.

06.03 (sobota) Wspomnienie św. Róży z Viterbo, dziewicy

Urodziła się 1233 w Viterbo, zm. 6 marca 1253, tamże). Jej rodzice byli rolnikami, rodzina była uboga, lecz religijna. Już w wieku 12 lat została tercjarką franciszkańską. Oddawała się praktykom pokutnym w intencji nawrócenia grzeszników, jak również chodząc po rodzinnym mieście nawoływała mieszkańców do pokuty. Rozgniewała tym mieszkających tam katarów, którzy wygnali ją wraz z rodziną z miasta. Mogła powrócić dopiero, gdy Viterbo zajęły wojska papieskie po śmierci cesarza Fryderyka II. Pod koniec życia prosiła o przyjęcie do zakonu klarysek w Viterbo, ale jej odmówiono. Jest patronką Viterbo, papież Benedykt XV ogłosił ją patronką młodzieży żeńskiej Akcji Katolickiej.

WARTO WIEDZIEĆ:

Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych – 1. Marca 2022: „*W hołdzie Żołnierzom Wyklętym - bohaterom antykomunistycznego podziemia, którzy w obronie niepodległego bytu Państwa Polskiego, walcząc o prawo do samostanowienia i urzeczywistnienie dążeń demokratycznych społeczeństwa polskiego, z bronią w rękę, jak i w inny sposób, przeciwstawili się sowieckiej agresji i narzuconemu siłą reżimowi komunistycznemu*” [z preambuły do ustawy, zgłoszonej w lutym 2010 przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego]. Ustawa uchwalona przez Sejm RP w lutym 2011 r. Prosimy o modlitwę za bezimiennych bohaterów Polski podziemnej.